

To Dage senere stod Solen i hele sin glødende Pragt stor og sejrende op af Havet og lod sine Straaler glide henover det azurblaa Bækken ved Fodderne af Stambul; nu blinkede den just paa et mørkt Legeme, der i det Samme var stegget langsomt og højtideligt op fra Havets Dyb og drev afsted med Strømmen, flygtigt beskyttet af solverne Maagevinger. —

Og hisset ovre paa Marmarahavets Strand forkyndte næsten i den samme Time Storfyrst Nikolaus sine jublende Regimenter Afslutningen af en af dette Aarhundredes største og bedrøveligste Komedier — Freden i San Stephano.

Chester Arthur, de nordamerikanske Fri- staters nye Præsident.

Efter mere end halvtredie Maanedes haarde Lidelser og idelig Svæven mellem Liv og Død er Præsident Garfield omsider i Mandags bukket under for den lumske Kugle, Snigmorderen afskod imod ham. Et hæderligt og virksomt Liv er blevet brat afsluttet, just som det i Medborgernes Valg til Statens højeste Værdighed havde modtaget Lønnen for en pletfri Fortid og med friske Kræfter og en redelig Villie havde vendt sig mod en løfterig Fremtid. Sorgen og Hartmen vil være stor overalt i Unionen, men medens disse stærke Følelser tage deres Løb, vil den mægtige Stats Styrelse ikke noget Øjeblik blive afbrudt, om den end ikke, til Bekymring for mange af Unionens oprigtigste Venner, vil blive fortsat i samme Retning som under det forrige Præsidentskab. I Republikken som i Kongedømmet gjælder den politiske Maxime, at Herskersædet ikke maa staa tomt, og i samme Øjeblik Styret gled ud af den doende Garfields Hænder, overtoges det af den hidtilværende, samtidig med ham valgte Vicepræsident, de Forenede Staters nuværende Præsident Chester Arthur, hvis Portrait vi skulle ledsage med nogle Data fra hans hidtidige Liv.

Chester Arthur er født i Vermont og kom tidlig til New York, hvor han studerede Jura og snart blev en søgt Advokat. Under Secessionskrigen fungerede han som Generalkvartermester og var senere en af Forerne for det republikanske Parti i Staten New York; i Aarene 1871—78 beklædte han Posten som Havnekontrollør i Byen New York, et meget indbringende Embede, som han senere blev fjernet fra af Præsident Hayes. I September 1879 indtog han Forsædet i den republikanske Valgkomite for Staten New York og var i denne Stilling et Redskab for Senator Conkling, hvis Gjenvalg han virkede for af alle Kræfter. Af hele hans politiske Fremfærd viste det sig tydeligt, at han var en afgjort Modstander af Garfields Reformpolitik og horte til de saakaldte »stalwarts«. Jo mere Chancerne sank for hans Velyndere Conkling og Grant, des mere steg de for ham selv, thi da Flertallet af det republikanske Parti havde stemt for Garfield, fik den sejrende Majoritet Betænkkeligheder, fordi man ved dette Valg havde saaret Grants Parti saa føleligt, at en Udsoning med det vilde være ønskelig for den tilkommende Præsidents egen Skyld; man kom da paa den Ide, at hidføre denne Udsoning ved at tilbyde Chester Arthur Stillingen som Vicepræsident, idet man ansaa ham for uskadelig paa denne Plads i Betragtning af Garfields legemlige Kraft og Velbefindende. Det var mere end kompromitterende, da Morderen i et Brev betegnede sig som »Stalwarternes Stalwart«, og naar alle disse Kjendsgjerninger sammenfattes, kan man forstaa den Føngstelse, hvormed Befolkningens Flertal seer de Forenede Staters Sty-

Chester Arthur,
de nordamerikanske Fristaters nye Præsident.

relse lagt i Hænderne paa en Mand, om hvem man ikke uden Grund frygter, at han vil vedblive at være et Redskab for Korrupsionspartiet. Den nordamerikanske Unions politiske Fremtid seer derfor i dette Øjeblik meget betænkkelig ud.

Formælingsfestlighederne i Carlsruhe.

Det skulde ikke undre os, om »Illustreret Tidende« distancerer alle sine europæiske Kolleger — selv de tyske ikke undtagne — med Hensyn til en expedit Udførelse af den Opgave, det fyrstelige Bryllup i Carlsruhe stiller til den. Vor Tegner afrejste i Slutningen af forrige Uge til det badensiske Størhertugdømmes Hovedstad for at overvære Festlighederne som Bladets grafiske Referent, og saa flinkt har hans Blyant arbejdet, at vi allerede i dette Nummer kunne bringe en af de Episoder, der dannede Overturen til den egenlige Fest: Hs. Maj. Kong Oscars Ankomst til Carlsruhe, der fandt Sted i Mandags Eftermiddags Kl. 3¹/₂. Den svenske Konge havde undervejs gjort et Ophold i Frankfurt, hvor han blev modtaget af Kronprinds Gustaf og Prinds Carl; efterat han havde overnattet i »Russischer Hof«, kjørte han Mandag Formiddag til Bestemmelsesstedet for sin Rejse. Paa Banegaarden i Carlsruhe modtoges han af hele den storhertugelige Familie, med Undtagelse af selve Bruden; ligeledes vare Stadens Myndigheder og de højere Militaire tilstede ved Modtagelsen, og hele Byens rorlige Befolkning syntes at være paa Benene og hilste den svenske Kongefamilie med Jubel paa dens Vej fra Banegaarden til Residensslottet.

I Forbindelse med Fremstillingen af denne højtidelige Ankomst give vi efter Fotografier Billeder af det nævnte Slot, Prindsesse Victorias Barndoms-hjem, samt af det unge Pars fremtidige Opholdssted, Slottet Tullgarn, hvor det unge Par agter at tilbringe Efteraaret i stille Tilbagetrækthed, efterat det højtidelige Indtog i Stockholm har fundet Sted. Slottet ligger omtrent syv Mil Syd for Stockholm ved

en Vig af Østersøen, som ved Södertelje-Kanal er sat i Forbindelse med Mälaren. Det frembyder en fri Udsigt langt ud over Havet og kaaredes derfor allerede i en fjern Fortid til Bolig for nogle af Sverigs ædleste Slægter. Blandt de tidligere Ejere af dette skønne Herresæde kan saaledes nævnes Slægterne Bonde, Gyllenstierna, Sture og Oxenstierna, indtil i Aaret 1655 Gustaf Adolfs tidligere Elskede, senere Grev de la Gardies Hustru, den skønne Ebba Brahe paabegyndte Opførelsen af det nuværende Slots forreste Front. Hun og hendes Efterkommere boede her i over hundrede Aar, indtil Slottet og Jorderne 1772 blev kjøbt af Kronen. Nu føjede den pragtelskende Kong Gusaf III. de to Sidefløje til Frontpartiet og lod det i sin nuværende Skikkelse fuldendte Slot indrette og dekorere i sin Tids Smag, den bizarre Overgang fra svulstig Rokoko til stiv Empire-Stil. I Aaret 1818 overlod Karl XIV. Johan, den første Bernadotte paa Sverigs Trone, Slottet og Ejendommen til den daværende Kronprinds Oscar, som nogle Aar efter flyttede hertil med sin unge og skønne Gemalinde Josephine, Eugen af Leuchtenbergs Datter, Beauharnais' Barnebarn. Efter Oscar's Død tilfaldt Slottet Dronningen som Enkesæde, indtil det efter hendes Død i Aaret 1876 blev bestemt til Sommerresidens for den nuværende Kronprinds. Det er altsaa nu anden Gang, at et ungt, til Kongetronen bestemt Par skal holde sit Indtog paa dette

Sted, og derfor have Hundreder af flittige Hænder været i Virksomhed for at sætte Gemakkerne og Salene, den herlige Park, Orangerierne — de mest storartede i hele Landet — samt de talrige tilhørende Bygninger istand til Fyrsteparrets Modtagelse.

I det følgende Numer vil vor Tegner, hvem der med stor Forekommenhed er blevet indrømmet Adgang til de forskellige Festligheder, fremstille nogle af Højtidelighedens andre Momenter.

Den elektriske Udstilling i Paris.

af
Franz Woaz.

For nogle Dage siden bevægede jeg mig en Aftenstund i Menneskesværmen paa Boulevarderne, halvt villielos følgende Retningen henimod Champs Elysées. For Den, der ikke af Naturen er menneskefjendsk og menneskesky, gives der ikke noget mere Tiltalende end en saadan Vandring paa de brede Asfalttrottoirs, hvor Hundreder af Mennesker sidde drikkende, passiarende og leende foran Kafeerne. Gasblussenes Skjær falder ud fra Salene og forener sig med Lyset fra de utallige Gaslanterner om at tilvejebringe en behagelig Klarhed, som stikker underligt af imod Aftenhimlen og Træernes mørkegrønne Løv. Man vanker der som i en stor Festsal, paa hvis Loft Himlen og Stjernerne ere malede og langs hvis Vægge der er opstillet grønne Planter. I hele Timer kan man gaa, uden at føle sig træt. Ja, i hele Timer, selv om man hele Tiden gaar fremad i samme Retning, thi i over en Mils Længde strækker sig jo denne prægtige Lovgang gennem Hjertet af den skønne Stad. Men omsider faaer Klarheden Ende, Gaderne indhylles i Skumring, kun som et svagt Gjenskin af den tidligere Herlighed falder der nu og da en klar Lysstraale ud over Vejen, der nu udmunder paa den uhyggelig store Concordeplads, som selv de mange Hundreder af Gasflammer, der ere fordelte paa den, ikke formaa at rive ud af Mørket.